

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1070/2019
23.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Мирољуба Томића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. и 2. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.43/17 од 26.11.2018.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 393/19 од 04.07.2019.године, у седници већа одржаној дана 23.10.2019.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.43/17 од 26.11.2018.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 393/19 од 04.07.2019.године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.43/17 од 26.11.2018.године, између осталих, окривљена АА је оглашена кривом због извршења продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. и 2. у вези члана 61. КЗ, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359. став 1. у вези члана 34. КЗ, па су јој за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за продужено кривично дело из члана 367. став 1. и 2. у вези члана 61. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, за кривично дело из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара и за кривично дело из члана 359. став 1. у вези члана 34. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци и затим је осуђена на јединствену казну

затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 29.11.2016.године до 22.12.2016.године и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је окривљена дужна да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини изречена новчана казна ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора.

Истом пресудом према окривљеној је изречена мера безбедности забрана вршења делатности и дужности - референта прве класе у трајању од 2 године, која се рачуна од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере. Према окривљеној је изречена и мера одузимања имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела у износу од 190 евра и 4.500,00 динара, те је окривљена обавезана да износ од 190 евра у динарској противвредности по званичном курсу НБС и износ од 4.500,00 динара плати у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Према окривљеној је изречена и мера безбедности одузимање предмета, а како је то ближе означено у изреци пресуде. Окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Јагодини износ од 25.824,00 динара, а Вишем суду у Јагодини износ од 3.161,25 динара, те да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 393/19 од 04.07.2019.године делимично је усвојена жалба заједничког браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Ненада Сацаковића, па је преиначена пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.43/17 од 26.11.2018.године у односу на окривљену АА у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеној АА за продужено кривично дело примање мита из члана 367. став 1. и 2. у вези члана 61. КЗ, за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, утврдио казну затвора у трајању од 2 године, те јој је задржао као правилно утврђене казну затвора у трајању од 6 месеци и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и казну затвора у трајању од 6 месеци за кривично дело злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359. став 1. у вези члана 34. КЗ, а за која кривична дела је окривљена оглашена кривом првостепеном пресудом, па ју је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 29.11.2016.године до 22.12.2016.године и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је окривљена дужна да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, док су одбијене као неосноване у преосталом делу жалба заједничког браниоца окривљених и у целости жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини, те је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Ненад Садаковић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) и члана 439. тачка 1) ЗКП (погрешно означено члан 439. став 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Јагодини К.бр.43/17 од 26.11.2018.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 393/19 од 04.07.2019.године и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на одбранама окривљених ББ и ВВ, које су дате пред радницима унутрашње контроле МУП-а РС, у просторијама ПС Параћин, на записницима састављеним дана 29.11.2016.године, а које је суд морао да издвоји из списка предмета. Као разлог незаконитости ових доказа бранилац окривљене АА наводи да су наведени записници сачињени супротно одредбама ЗКП, обзиром да упоређивањем времена у коме су предузете радње саслушања окривљених ББ и ВВ у просторијама ПС Параћин дана 29.11.2016.године и лица која су присуствовала овим доказним радњама (саслушање обе окривљене започето у 09,30h, а завршено у 11,30h, у присуству браниоца окривљених - адвоката Кларе Марић, те полицијског службеника Дејана Живковића у својству овлашћеног службеног лица које је предузело доказну радњу саслушања окривљене ББ, односно у својству записничара при саслушању окривљене ВВ, а по записницима о саслушању окривљених) произилази да су обе окривљене саслушаване истовремено и то од стране истих лица, пред истим браниоцем - адвокатом Кларом Марић, а што је физички немогуће, при чему записник о саслушању окривљене ББ не садржи потпис записничара.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер записници о саслушању окривљених ББ и ВВ састављени пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС, Сектор унутрашње

контроле, Одељење за координацију рада центара, у просторијама ПС Параћин, дана 29.11.2016.године представљају законите доказе и по начину прибављања и по својој садржини и на истима се може заснивати пресуда, обзиром да из списка предмета произилази да је ова доказна радња (саслушање окривљених) предузета у складу са одредбама чланова 68, 85. и 86. Законика о кривичном поступку који је био на снази у време саслушања окривљених и састављања записника о томе („Службени гласник РС“ број 72/11 од 28.09.2011.године који се примењује од 01.10.2013.године), а које одредбе се односе на ову радњу доказивања. Наиме, из списка предмета произилази да су наведени записници састављени у присуству браниоца окривљених - адвоката Кларе Марић, да су окривљене на основу члана 68. ЗКП поучене о својим правима у предистражном поступку, пре свега о праву на браниоца, да нису дужне ништа да изјаве, да могу да ускрате одговор на поједина питања, слободно изнесу своју одбрану и признају или не признају кривицу, саопштено им је кривично дело које им се ставља на терет, те да су, након омогућеног поверљивог разговора са браниоцем, окривљене изјавиле да желе да изнесу своју одбрану, а после давања исказа и упозорења у смислу члана 235. став 1. ЗКП да имају право да прочитају записнике или да захтевају да им се исти прочитају, окривљене су, након читања записника, својеручно потписале записнике, као и њихов бранилац, а примедби на поступање полиције од стране окривљених и њиховог браниоца није било, при чему су наведени записници потписани и од стране овлашћеног службеног лица, а записник о саслушању окривљене ВВ је потписан и од стране записничара.

Стоји чињеница да записник о саслушању окривљене ББ сачињен дана 29.11.2016.године од овлашћеног службеног лица МУП-а РС, Сектор унутрашње контроле, Одељење за координацију рада центара није потписао записничар, међутим та чињеница по налажењу овога суда, не чини овај доказ незаконитим у садржинском смислу и нема за последицу његово обавезно издвајање из списка предмета. Ово са разлога јер одредбом члана 235. став 10. ЗКП није изричито прописано да ако записничар не потпише записник на крају да се на том доказу не може заснивати судска одлука, дакле, реч је о повреди релативног карактера, тако да непотписивање записничара на крају записника о саслушању окривљеног нема за последицу увек незаконитост доказа, већ је суд овлашћен да у току поступка цени законитост дог доказа, односно да ли је повреда одредбе члана 235. став 10. ЗКП таквог значаја да тај доказ треба издвојити из списка предмета, а суд је у конкретном случају оценио да је наведени записник законит и да га не треба издвојити из списка предмета. И по оцени Врховног касационог суда, ради се о очигледним техничким грешкама у писању које су настале приликом састављања записника о саслушању окривљених ББ и ВВ и које немају утицаја на оцену законитости спроведених саслушања, а тичу се времена када је обављено саслушање ове две окривљене, а о чему се у свом исказу датом на главном претресу од 05.10.2018.године детаљно изјаснио полицијски службеник Дарко Нешић који је предузео доказну радњу саслушања окривљене ВВ у предистражном поступку и о томе саставио наведени записник.

Дакле, како се, по оцени овога суда, записници о саслушању окривљених ББ и ВВ састављени пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС, Сектор унутрашње контроле, Одељење за координацију рада центара, у просторијама ПС Параћин, дана 29.11.2016.године сматрају законитим доказима на којима се пресуда може заснивати, а самим тим законитим се сматрају и одбране окривљених ББ и ВВ дате на тим записницима, то су, по налажењу Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева браниоца окривљене АА којима се указује да је заснивањем побијаних пресуда на одбранама ове две окривљене учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљене у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да првостепени суд у образложењу своје пресуде на страни 48 само наводи да је окривљеној АА изрекао меру безбедности забрана вршења делатности и дужности - референта прве класе у трајању од 2 године, с тим што исту уопште не образлаже, док се другостепени суд у својој одлуци није ни упуштао у оцену одлуке о изрицању окривљеној наведене мере безбедности. Поред тога, бранилац окривљене наводи и да првостепени суд у својој одлуци којом је окривљеној изрекао меру безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности из члана 85. КЗ није конкретизовао који позив и која самостална делатност је обухваћена забраном, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, обзиром да се овим наводима указује на неразумљивост изреке првостепене пресуде.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљене захтев за заштиту законитости подноси и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а да повреде ових одредаба не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљене оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП (погрешно означено члан 439. став 1. ЗКП), при чему само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеној, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи у чему се ова повреда закона тачно састоји, па је стога и овај разлог недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју

се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ненада Садаковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић